

Lærer LEA FLARUP er V-medlem af Fjends Kommunalbestyrelse

Med den høje grad af decentralisering på skoleområdet må det være lovgivernes opgave at bevare helheden, men det er blevet en skolepolitisk slingrekurs, skriver kommunalbestyrelsesmedlem Lea Flarup i denne kronik.

Der er udarbejdet den ene undersøgelse på skoleområdet efter den anden, og klagerne er efterfølgende på skift gået fra utilfredshed med lærerne, til elevernes dårlige standpunkter og til forældrenes manglende engagement. Vi har et af verdens bedste skolesystemer, og vi kan kun beundre lærerne for deres indsats i tider med mange nye og oftest modsat rettede skolepolitiske tiltag. En stor del af de problemer, vi aktuelt står med i folkeskolen i dag, er snarere et resultat af en skolepolitisk slingrekurs i de senere år. Med den høje grad af decentralisering, der er på skoleområdet, må det være lovgivernes opgave med deres indsigt og overblik at tage vare på helheden på skoleområdet. I det følgende vil jeg forsøge at give et par eksempler på det, jeg vil kalde en skolepolitisk slingrekurs.

I skoleverdenen havde man indstillet sig på, at den nye folkeskolelov ville tage udgangspunkt i det af VK-regeringen fremsatte lovforslag. Men ved regeringsskiftet i 1993 blev dette forslag, i løbet af et halvt år, radikalt ændret, og en "helt ny" folkeskolelov blev indført i 1994. Den er gældende i dag, og nøgleordene i loven er overvældende: Undervisningsdifferentiering, tværfaglig undervisning, team-

samarbejde, projektundervisning, øget forældresamarbejde og integration af EDB og IT (informationsteknologi) i alle de obligatoriske fag i skolen. De overraskende udmeldinger fra stats- og undervisningsministerens side om tilførsel af de ekstra omkostninger, det ville medføre at gennemføre loven, gav kun en kortvarig optimisme, for løfterne blev alligevel ikke fulgt op. Da det er forskelligt, hvilket beløb kommunerne har afsat på budgettet til en folkeskoleelev pr. år (fra ca. kr. 30.000 til 44.000) er der meget forskellige muligheder rundt omkring i kommunerne for at kunne leve op til lovens krav.

I folkeskolens formålsparagraf står der: "Folkeskolens opgave er i samarbejde med forældrene at fremme elevernes tilegnelse af kundskaber, færdigheder, arbejdsmetoder og udtryksformer, der medvirker til den enkelte elevs alsidige personlige udvikling". Der er således i loven et krav om øget tid til samarbejde imellem lærerne og forældrene. Det gælder samarbejdet imellem skolebestyrelserne og skolen såvel som samarbejdet imellem den enkelte klasses forældre og lærere. De implicerede parter skal have den nødvendige tid til rådighed til sammen at definere de krav, de har til hinanden,

således at eks. forældrene helt præcist ved, hvad lærerne forventer sig af dem og omvendt.

Året før folkeskolelovens vedtagelse var der blevet indført en ny tjenestetidsaftale for lærerne. For hver en undervisningstime (U-Tid) en lærer har, skal samme lærer tildeles en forberedelsestid (F-tid) og den tid, der skal bruges til øvrige opgaver, hvoraf forædresamarbejdet er en del, er der begrænsninger på (Ø-tid). Det var et meget dårligt grundlag at bygge den nye folkeskolelov på, og 3-delingen af lærernes arbejdstid burde forlængst være blevet udskiftet med noget, der passer til folkeskolelovens krav. På tale har været forslag om en fast ugentlig arbejdstid til lærerne med flexmuligheder og tilpasset skoleferierne. Der har fra Ishøj Kommunes side været forslag fremme om, at der skulle placeres flere opgaver i lærernes F-tid, således at der indirekte kunne blive mere Ø-tid.

For nylig blev der vedtaget en ny læreruddannelseslov, som træder i kraft fra 1998. En vægtig årsag til regeringens ønske om en ny læreruddannelse var de danske elevers dårlige resultater i de internationale undersøgelser, og de lærerstuderendes faglighed skal derfor fremover prioriteres højt på seminarierne. Antallet af dansktimer for en skoleelev fra 1.-7. klasse er i årene fra 1963 til i dag faldet fra 2067 til 1503 timer. I følge folkeskoleloven skal der, inden for det reducerede antal timer, endvidere undervises i obligatoriske emner som færdselslære, familiekundskab, sundhedslære, uddannelses- og arbejds-markedsorientering. Spørgsmålet er derfor, om ikke man fra Folketingets side hellere skule have hævet det lovfæstede minimumstimetallet for folkeskoleleverne i stedet for at ændre på en læreruddannelseslov, der kun er seks år gammel.

Det er den samme regering, der har udformet folkeskoleloven og den nye læreruddannelseslov, og det kan undre, at EDB og IT ikke har fået en fremtrædende plads i læreruddannelsesloven. Folkeskoleloven forudsætter som omtalt, at EDB skal integre-

res i alle obligatoriske fag i folkeskolen. Der står i bemærkningerne til folkeskoleloven "... forudsættes det, at den igangværende udvikling med at give lærerne den nødvendige undervisningsmæssige baggrund fortsætter, så intentionerne om EDB's fulde integration kan realiseres indenfor de nærmeste år". Resultatet af manglende obligatorisk EDB undervisning fremover på landets seminarier må derfor blive, at kommunerne ud i al fremtid vil blive pålagt at efteruddanne folkeskolelærere, hvis folkeskoleloven skal overholdes.

Finansministeren forsøgte på regeringens vegne for nylig at pynte på statens budget med 6 mia. kroner, som blev inddraget hos kommunerne ved at lave et års skattebetaling fra kommunerne om til 13 måneders indbetaling til staten. De 6 mia. kr. burde hurtigst muligt sendes tilbage til kommunerne. Gerne med en påtegning om, at kommunerne skal bruge pengene på integration af EDB og IT på skolerne, og hvad det medfører af bygningsklargøring dertil samt til efteruddannelse af lærerne indenfor EDB og IT. Hvis man samtidigt tilretter den nye læreruddannelse, således at de kommende lærere ikke i al evighed skal have grundlæggende efteruddannelse i EDB og IT, så kan der skimtes lidt helhed i skolepolitikken. Begge parter burde efter omstændighederne være tilfredse. Regeringen med dens tilsyneladende store ønske om at styrke kommunerne centralt fra, og kommunerne med at få en dokumenteret mulighed for en kvalitativ indførelse af EDB og IT i folkeskolen.

Sammenfattende mener jeg, at det ikke vil kunne undgås, at skolens dagligdag bliver præget af manglende harmoni imellem lærernes tjenestetidsaftale, folkeskolelovens krav og den nye læreruddannelse. Der er ikke nogen rød tråd igennem de politiske tiltag. Hvad angår tjenestetidsaftalen er det et forhandlingsspørgsmål imellem Kommunernes Landsforening og Danmarks Lærerforening. De to andre områder er et regeringsanliggende.